

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/68/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110214546
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1110214546.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Mestská časť Bratislava - Staré Mesto, so sídlom Vajanského nábrežie 3, Bratislava, IČO: 00 603 147, proti žalovanému: O. J., I. XX.XX.XXXX, Z. T. XX, Z., o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. júna 2021, č.k. 31Cb/55/2010-190, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vypratať a odovzdať Z. Č.. X, B. E. V. R., N. F. E. B., I. M. na X. B. X. I. na U. T. XX O. Z., M.. Č.. XXX, B. na B. B.. Č.. XXXX/X, E. na Y. Č.. XXXX (Ď. F. „), a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku bez pridelenia bytovej náhrady resp. náhradného ubytovania. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobu (doručenú súdu dňa 25.03.2010) odôvodnil tým, že v zmysle Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy má žalobca zverený do správy predmetný byt, ktorý mal žalovaný v nájme na základe Zápisu o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 07.12.1983. Keďže počas trvania doby nájmu hrubo porušoval svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu tým, že neplatil nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním predmetného bytu, žalobca mu vypovedal nájom podľa ust. § 711 ods. 1 písm. d) Obč. zák.. Žaloba žalovaného o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu bola dňa 01.10.2007 právoplatne zamietnutá, a preto sa žalobca domáha vypratania bytu.

3. Súd prvej inštancie poukázal na to, že dňa 16.12.2011 vydal rozkaz na plnenie v navrhovanom znení, proti ktorému podal žalovaný odpor a namietal, že všetky podližnosti má vyrovnané. Tvrdil, že nie je pravda, že sa nepokúšal dohodnúť, keďže sa pokúšal o písomnú žiadosť a v roku 2009 mal už preplatok. Žalobca na to upozornil, že odpor sa netýka predmetu konania o vypratanie bytu, že žalovaný v ňom nevznáša žiadne relevantné námietky proti rozkazu na plnenie, ale sa len snaží o oddialenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie konštatoval, že pojednávania konané dňa 30.05.2016, 22.09.2017, 02.10.2018, 29.01.2019 a 19.03.2019 boli odročené v dôsledku prejavenej snahy o mimosúdne urovanie. K mimosúdnej dohode nedošlo, keď komisia pre posudzovanie žiadostí o nájom obecného bytu po oboznámení sa so všetkými skutočnosťami opätovne neodporučila obnovenie nájomného vzťahu žalovaného k uvedenému bytu, a to v dôsledku správania sa žalovaného.

4. Dokazovanie vykonal Y. O. Č.. XXXX, E. T. X. T. T. F. B. Z. E. X. XX.XX.XXXX, L. Č.. X/XXXX M. W. Č. Z. - M. W. zo dňa 15.04.2008, zápisnicou zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 19.10.2017, vyjadrením žalovaného doručeného súdu dňa 01.10.2018, žiadosťou o sprístupnenie bytu, opätovnou žiadosťou o sprístupnenie bytu, záznamom z obhliadky bytu, fotografiami a spisovým materiálom sp. zn. 7C/157/2003. Zistil, že Okresný súd Bratislava I rozsudkom sp. zn. 7C/157/2003 zo dňa 10.05.2003 v právnej veci žalobcu O. J. proti žalovanému Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto rozhodol o platnosti výpovede z nájmu bytu danej žalovaným (žalobcom v tomto konaní) žalobcovi (žalovanému v tomto konaní), keďže obsahuje výpovedný dôvod, dĺžku výpovednej lehoty a v čase doručovania výpovede z nájmu bol dlh na nájomnom vo výške 58.538,40 Sk. Dlžné nájomné nebolo ani v ochrannej dobe uhradené. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 4Co/360/2005 zo dňa 16.05.2007 toto rozhodnutie potvrdil, keď dospel k záveru, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky pre rozhodnutie o neplatnosti výpovede z nájmu danej žalovaným žalobcovi dňa 11.03.2003 podľa § 711 ods. 1 písm. d) Obč. zák. z dôvodu hrubého porušovania povinností vyplývajúcich z nájmu bytu. Žalobca neplatil nájomné a úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako tri mesiace. Dňa 27.03.2003, kedy žalobca prevzal predmetnú výpoveď, predstavoval nedoplatok na nájomnom a poskytnutých službách sumu 58.583,40 Sk. Keďže žalobca sa ku dňu doručenia výpovede nachádzal v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, predĺžil mu žalovaný výpovednú lehotu o ochrannú dobu v trvaní šesť mesiacov. Výpovedná lehota v trvaní troch mesiacov začala plynúť dňa 01.04.2003, skončila 30.06.2003 a 01.07.2003 začala plynúť predĺžená ochranná lehota, ktorá skončila dňa 31.12.2003. Ďalej uviedol, že žalobca nespĺnil ani podmienky v ust. § 710 ods. 5 Obč. zák., pretože ku dňu 15.12.2003 dlhoval žalovanému na nájomnom a poskytovaných plneniach spojených s užívaním bytu sumu 80.691,90 Sk. Dodal, že žiadosti žalobcu o vypracovanie splátkového kalendára zo dňa 16.02.2004 a dňa 11.03.2004 sú po uplynutí ochrannej doby a príjmové pokladničné doklady, ktorými žalobca v konaní preukazoval splácanie dlhu v sumách od 1.500,- Sk do 4.600,- Sk mesačne, sú prevažne z roku 2006, teda tiež po uplynutí ochrannej lehoty, a preto uzavrel, že žalovaný listom zo dňa 11.03.2003 žalobcovi platne vypovedal nájom bytu podľa ust. § 711 ods. 1 písm. d) Obč. zák..

5. Vec posúdil právne podľa ust. § 132 ods. 1, § 151 ods. 1 a ods. 2, § 191 ods. 1, § 194 ods. 1 a ods. 2, § 215 ods. 1 a ods. 2, § 218 ods. 1, § 470 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. a § 685 ods. 1, § 710 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4, § 711 ods. 1 písm. d), ods. 2, ods. 5 a ods. 6 a § 712a ods. 3 Obč. zák.. S poukazom na to, že žalobca sa domáha vypratania vyššie špecifikovaného bytu žalovaným z dôvodu skončenia nájmu, skonštatoval, že v konaní nebolo sporné, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7C/157/2003 (v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu), ktorým bola žaloba o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu zamietnutá, nadobudol právoplatnosť dňa 01.10.2007. Spornými v konaní neboli ani skutkové okolnosti uvádzané v predmetných rozhodnutiach, a to že žalovaný v čase výpovede z nájmu bytu, ktorú prevzal dňa 27.03.2003, dlhoval na nájomnom a poskytnutých službách sumu 58.583,40,- Sk, a že dlžné nájomné neuhradil ani v čase predĺženej ochrannej doby do 31.12.2003. Uzavrel, že výpoveď z nájmu bytu bola teda platná. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 194 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého prihliadol na predmetné rozhodnutia, v rámci ktorých bola otázka platnosti výpovede vyriešená a odkázal na ne. Vysvetlil, že v konaní o vypratanie už nie je možné preskúmavať dôvody výpovede z nájmu bytu a ani sa zaoberať otázkou, či k neplateniu nájomného došlo u žalovaného z dôvodu, či bol, alebo nebol v hmotnej núdzi. V konaniach o vypratanie súd rieši len predbežnú otázku, či nájomný vzťah medzi stranami konania existuje a v tom prípade k vyprataniu dôjsť nemôže, alebo nájomný vzťah medzi stranami konania neexistuje a v takom prípade nájomca užíva byt bez právneho dôvodu a súdu neostane iné, ako žalovanému uložiť povinnosť byt vypratať.

6. Dospel k záveru, že žalovaný užíva byt bez právneho dôvodu. Uviedol, že medzi stranami nedošlo k uzavretiu nájomnej zmluvy na predmetný byt, a to ani konkludentne, keď síce žalovaný po právoplatnosti vyššie uvedeného rozhodnutia v byte zotrval a uhrádzal platby za byt žalobcovi a tento ich prijímal, avšak ani žalobca a ani žalovaný nedeclarovali vôľu uzavrieť novú nájomnú zmluvu, čo mal za zrejmé zo samotného konania o vypratanie bytu, či rozhodnutí komisie o posúdení otázky neobnovenia nájomného vzťahu. Vyhodnotil, že žalovaný v konaní nepreukázal a ani netvrdil, že mu svedčí nájomné právo k predmetnému bytu, preto mal za preukázané, že žalovaný ho užíva bez právneho dôvodu a uložil mu povinnosť ho vypratať.

7. Vo vzťahu k otázke posúdenia bytovej náhrady aplikoval ust. § 712a ods. 3 Obč. zák., keď ustálil, že žalovaný v súčasnosti nie je v hmotnej núdzi (ani to netvrdil), keďže pracuje a nespĺnil ani podmienky

na poskytnutie právnej pomoci CPP. Nezistil ani dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by žalovanému zakladali právo na prístrešie. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú súdnu prax (citoval z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/570/2014 zo dňa 02.07.2015), podľa ktorej v prípade užívania bytu žalovaným bez právneho dôvodu nemožno žalobcovi ako vlastníkovi bytu ukladať povinnosť zabezpečiť žalovanému akúkoľvek bytovú náhradu, a to zásadne ani za použitia ust. § 3 ods. 1 Obč. zák.. Iba výnimočne možno totiž aplikovať ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., teda odoprieť (obmedziť) výkon práva vlastníka argumentom rozporu s dobrými mravmi, a to za predpokladu takých skutkových zistení, že v konkrétnom prípade je výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Vyhodnotil, že ani jedna z okolností tohto prípadu použitie predmetného ustanovenia nezakladá a žalovaný to ani netvrdil. Dôvodmi hodnými osobitného zreteľa nemôže byť sám o sebe vek žalovaného a dĺžka bývania v predmetnom byte, keď na druhej strane sú v danom prípade okolnosti na strane žalovaného, v dôsledku ktorých mu ani nebol daný súhlas komisie pre posudzovanie žiadostí o nájom obecného bytu, ako neustále sťažnosti ostatných bývajúcich v bytovom dome a byt zaprataný vecami.

8. Lehotu na plnenie určil v súlade s ust. § 232 ods. 3 C.s.p. a žalobným petitom do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p..

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom tvrdil, že predmetný byt dostal ako náhradu za byt na O. U. X, B. XX L. bolo všetko v poriadku a problémy začali po zmene štátneho zariadenia, keď nájomné začalo prudko a neprehľadne stúpať. Medzitým mu pribudla dcéra a vek odchodu do dôchodku sa predĺžil o 18 mesiacov. Finančnú rezervu minul behom roka z dôvodu zvýšenia nájomného a iných vecí, a keďže ostal bez práce a so školáčkou na krku, nedokázal platiť nájomné pravidelne. Uviedol, že tvrdo pracoval aj ako penzista a už žiadne dlžoby nemá. Mal za to, že počas splácania jeho dlžoby sa pracovníčka pokladne dopustila „omylu“, keď k variabilnému symbolu pripísala jedno číslo navyše, a preto išli platby nevedno kam. Za 38 rokov čo býva v predmetnom byte nemal s nikým nijakú hádku. Je nekonfliktný človek, keďže na dvoch pracoviskách robil zhruba po dvadsať rokov, pričom ešte ako dôchodca pracoval 15 rokov v Slovenskom rozhlase ako upratovač. Uzavrel, že celý život ťažko pracoval, 56 rokov odvádza dane, a preto ostať nakoniec bez strechy nad hlavou by bolo kruté a neľudské.

10. Žalobca poukázal vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného na to, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, ktoré by spochybňovali zákonnosť a vecnú správnosť prvoinštančného rozhodnutia a len zopakoval svoje tvrdenia a argumenty, ktoré použil už počas konania. Napadnutý rozsudok žiadal ako vecne správny potvrdiť.

11. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu zopakoval svoje predošlé tvrdenia a dodal, že ešte minulý rok chodil do roboty, keďže chcel pracovať až do dosiahnutia 80 rokov veku, avšak musel sa starať o svojho brata, ktorý vážne ochorel. Fyzicky aj psychicky ho to zdeptalo, musel zanechať robotu a nestihol dať predmetný byt do poriadku. Argumentoval, že na ulici by nevydržal ani týždeň, a preto žiadal o prejavenie ľudskosti.

12. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p. verejne vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. S poukazom na citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, ktorý ani nebol medzi stranami sporný, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady (keď vady procesného postupu

ani neboli žalovaným v odvolaní namietané), v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku, na základe ktorých súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť vypratať a odovzdať predmetný byt v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku bez bytovej náhrady resp. náhradného ubytovania.

15. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie vo vzťahu k uplatnenému nároku, vykonal všetky v konaní predložené listinné dôkazy, pričom strany sporu ani žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali (zápisnica o pojednávaní zo dňa 11.09.2020), a výsledky dokazovania aj náležite v súlade s ust. § 191 C.s.p. vyhodnotil. Na ustálené skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver o dôvodnosti žaloby a žalobcom uplatneného nároku na vypratanie bytu žalovaným. Svoje rozhodnutie aj dostatočne a náležite odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p., keď sa v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné, zaoberal sa argumentáciou oboch sporových strán, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V skutkových zisteniach neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, keď navyše skutkové zistenia súdu prvej inštancie strany sporu v konaní ani nenamietali a ním ustálený skutkový stav nebol sporný. Zistený skutkový stav následne súd prvej inštancie správne právne posúdil, keď aplikoval príslušné právne predpisy, ktoré aj správne vyložil a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akými právnymi úvahami sa pri právnom posúdení spravoval. Vo svojej argumentácii bol presvedčivý a jeho argumenty podporujú príslušný záver, že žalobca sa dôvodne domáhal vypratania bytu žalovaným bez náhrady, pretože žalovaný ako nájomca bytu dlhodobo neplatil žalobcovi ako prenajímateľovi nájomné, čo ani nerozporoval, a preto mu žalobca dňa 11.03.2003 dôvodne doručil výpoveď z nájmu podľa ust. § 711 ods. 1 písm. d) Obč. zák.. Žalovaný sa domáhal žalobou určenia neplatnosti výpovede, avšak Okresný súd Bratislava I rozsudkom sp. zn. 7C/157/2003 zo dňa 10.05.2005 jeho žalobu zamietol a potvrdil, že výpoveď daná z dôvodu podľa ust. § 711 ods. 1 písm. d) Obč. zák. je platná. Toto rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 4Co/360/05-74 zo dňa 16.05.2007, právoplatným dňa 01.10.2007. Výpoveď z nájmu bola žalovanému doručená dňa 27.03.2003, a teda v súlade s ust. § 710 ods. 3 Obč. zák. začala výpovedná lehota plynúť dňa 01.04.2003. Keďže žalovaný sa v čase doručenia výpovede nachádzal z objektívnych dôvodov v hmotnej núdzi, predložil mu žalobca v súlade s ust. § 710 ods. 4 Obč. zák. výpovednú lehotu o ochrannú dobu v trvaní šesť mesiacov. Výpovedná lehota z nájmu predmetného bytu sa teda žalovanému skončila dňa 31.12.2003 a od tohto momentu žalovaný užíva byt bez právneho dôvodu. Rovnako je správny právny záver súdu prvej inštancie, keď aplikoval ust. § 712a ods. 3 Obč. zák. a žalovanému nepriznal žiadnu bytovú náhradu, keď sa žalovaný jednak nenachádzal v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, čo aj sám potvrdil, a zároveň o bytovú náhradu ani nežiadal, pričom aj zo žaloby žalobcu, ktorá mu bola doručená, vyplýva, že žalobca žiada o vypratanie predmetného bytu bez pridelenia bytovej náhrady pre žalovaného. Žalovanému teda bolo známe, že žalobca žiada o vypratanie predmetného bytu bez poskytnutia bytovej náhrady a mal teda príležitosť a možnosť žiadať v konaní o pridelenie bytovej náhrady a týmto smerom aj argumentovať, čo však neurobil. Právny záver súdu prvej inštancie, že nie je možné aplikovať dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by zakladali právo žalovaného na prístrešie, je správny a dostatočne odôvodnený, keď na podporu svojich argumentov citoval aj príslušnú judikatúru. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je tiež logické, keď premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť pochopiteľné, prijateľné, racionálne, a aj spravodlivé. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje, a vyjadri sa len k odvolacím námietkam žalovaného.

16. Odvolací súd z odvolania žalovaného zistil, že tento len opakuje okolnosti, za ktorých bol nútený sa presťahovať z predošlého bytu, kedy sa nasťahoval do predmetného bytu, aká je jeho rodinná situácia a popisuje susedské vzťahy v bytovom dome, avšak žiadnym spôsobom nepredkladá argumenty, ktoré by spochybňovali skutkové zistenia a z nich vyplývajúce právne závery súdu prvej inštancie. Skutočností, ktoré v podanom odvolaní žalovaný popisuje, nemajú súvis s konaním o vypratanie predmetného bytu, keď ním uvádzané argumenty o chybných variabilných symboloch pri jeho platbách nájomného by mohli mať vecný súvis len v konaní o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu. Po preštudovaní pripojeného spisového materiálu sp. zn. 7C/157/2003 odvolací súd konštatuje, že žalovaný skutočne

v ním iniciovanom konaní o určenie neplatnosti výpovede argumentoval rovnako ako v tomto konaní, s čím sa však už súd prvej inštancie a odvolací súd vysporiadali a jeho žalobu zamietli. Súd prvej inštancie aj s poukazom na príslušnú judikatúru správne vysvetlil, že v konaní o vypratanie bytu už súd neposudzuje dôvody výpovede, ale skúma len, či nájomný vzťah medzi stranami sporu existuje, alebo nie, a pokiaľ dospeje k záveru, že nájomný vzťah medzi stranami sporu neexistuje, neostane mu nič iné, ako uložiť žalovanému povinnosť nehnuteľnosť vypratať. Odvolací súd nemohol prijať iný záver než ten, že medzi stranami sporu neexistoval nájomný vzťah, keďže žalobca dal žalovanému platnú výpoveď z nájmu predmetného bytu, čo právoplatne potvrdil ako súd prvej inštancie tak aj odvolací súd v konaní o neplatnosť výpovede z nájmu. Žalovaný teda užíva byt bez právneho dôvodu, a preto je povinný ho vypratať bez poskytnutia bytovej náhrady v súlade s ust. § 712a ods. 3 Obč. zák.. Ak žalovaný v odvolaní argumentoval tým, že celý život pracoval a zostať teraz bez strechy nad hlavou považoval za kruté, odvolací súd pripomína, že platnú výpoveď z nájmu bytu dostal žalovaný v marci 2003, avšak byt naďalej užíval a užíva doposiaľ, teda viac ako 19 rokov bez právneho dôvodu. Konanie o vypratanie bytu začalo v marci 2010. Najneskôr od doručenia žaloby žalovaný vedel o tom, že žalobca ho žiada, aby byt vypratá. Napokon, ešte aj počas konania došlo medzi stranami k viacerým pokusom o mimosúdnu dohodu (súd prihliadajúc na vek a situáciu žalovaného pojednávania odročoval), avšak žalovaný nebol počas dlhých rokov schopný dať byt, ktorý užíva, do zodpovedajúceho a žalobcom požadovaného stavu tak, aby neobťažoval ostatných obyvateľov bytového domu, neohrozoval ich zdravie a primerané životné podmienky, a preto ani k dohode medzi stranami nedošlo. Ak žalovaný svoju bytovú situáciu po dobu 19 rokov od výpovede z nájmu nijak neriešil, hoci o nej vedel a riešiť ju mohol, nevzhladol ani odvolací súd žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré by mal prihliadnuť a v konaní žalobcu nezistil ani žiadny rozpor z dobrými mravmi.

17. Z týchto dôvodov, keď odvolacie námietky žalovaného neboli spôsobilé privodiť požadovanú zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.. Žalobcovi, plne úspešnému v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si takýto nárok neuplatnil a v odvolacom konaní mu ani žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada

(§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania

(§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).